

Парохијски Гласник

Parish Herald

Благослов Божи да буде са свима вама !

1039 Dundas St. West,

Oakville, ON, L6M 4L8

2024 године

Владика Николај (Велимировић): Да ли треба славити Славу у време жалости?

Има много, много примера, да су се брзо спасли беде они који су славили Бога и свога свеца у беди. И Свето Писмо то потврђује. Прочитај, како су апостоли Павле и Сила у тамници оковани славили Бога, и како се у тај час земља затресла, тамница отворила а сужњима окови спали с ногу (Дап. 16, 25).

Примио сам твоје писмо. Потврђујеш ми њиме пуштен оглас у новинама, да нећеш славити крсну славу због жалости у кући. Твоју жалост ја сам свесрдно делио с тобом. Опет велим: Бог да прости твога честитог сина. Ти остајеш и даље с том једином жалошћу, док си мене обременио са две нове жалости: прво, што не славиш; и друго, што то објављујеш преко новина. Педесет хиљада људи читаће, да тај и тај Србин професор неће да слави своју славу. Неће ли то многима послужити на саблазан? Бар да си то прећутао. Или да си обавестио само своје пријатеље, који те о слави посећују. Зашто се цео православни свет мора спотицати о камен твога невршења једне верско-моралне дужности? Но зар не увиђаш, да те је твој свети Ђорђе казнио? Он те је побудио, да објавиш целоме свету свој грех према њему. Јер сваки грех хоће да се јави.

Али пре свега – зашто не славиш? Због жалости! Зар треба да славимо само онда кад смо весели и напредни? Наши преци дају нам друкчији пример. Цар Лазар је славио свога свеца уочи пораза на Косову. Војвода Тодор славио је свога светог Ђорђа у тамници међу сужњима. Његова супруга била је у љутој жалости, па је ипак славила и примала госте. Такав пример пружа нам и дан данас наш народ. У време Светскога Рата српски су војници славили по рововима, испуњеним водом и мртвацима. Ово што ћу ти испричати личи на бајку, али је сушта истина:

На дан свог крсног имена војник у рову запалио свећу и прилепио на чело погинулог друга украј себе. На прси му ставио хлеб и вино. А он гологлав продужио да пуца, по наредби. – Шта ти све ово значи? упита га старешина.

– Слава ми је, господине! ... па, рекох, нека буде у исто време и даће моме земљаку; он ми ето служи место трпезе у овој мочари.

Свећа, хлеб, вино и гологлавост! Да ли ово разумеш? Четири символа: светлост вере, зависност од Бога, љубав Божија, и молитва Богу. То и јесте битно у прослављању крсних слава, Божијих светитеља, Божијих синова. Зар ти ниси у стању то четворо показати на дан своје славе? Или мислиш, да је твој дом, из кога је пре неколико недеља изнет један мртац, обиталиште веће жалости него ли ров испуњен многим мртацима са још неисушеном крви?

Сасвим је нелогично не славити изговарајући се жалошћу. Баш кад је жалост и мука, онда треба са већим усрђем славити и припадати свецима Божијим на молитву. Тада и свеци, односно Бог кроз свеце, више и хитније помаже. А кад нам је све на месту и све по вољи, онда се мање опажа помоћ од славе. Јер већ имамо што желимо.

Ја потпуно верујем, да се свети Ђорђе јавио војводи Тодору у тамници и извео га из тамнице. Има много, много примера, да су се брзо спасли беде они који су славили Бога и свога свеца у беди. И Свето Писмо то потврђује. Прочитај, како су апостоли Павле и Сила у тамници оковани славили Бога, и како се у тај час земља затресла, тамница отворила а сужњима окови спали с ногу (Дап. 16, 25).

Држим да одустајање од слављења крсне славе долази од збрке појмова. Само они не славе, који славу сматрају весељем као и свадбу. Али ти као учен човек треба да знаш и друге да научиш: ако се не свадбује у жалости, слава се слави и у жалости. И баш нарочито у жалости.

Мир ти и утеха од Господа.

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА јун и јул

ЗА ЦРКВУ СВ.АПОСТОЛА ПЕТРА И ПАВЛА

У ОКВИЛУ

Исповест верних од 09:00 до 10:00 пре сваке Св.Литургије

**ПРИЧЕСТИТИ СЕ МОЖЕТЕ НА СВАКОЈ СВЕТОЈ ЛИТУРГИЈИ
ЗАМОЉАВАМО РОДИТЕЉЕ ДА СВОЈУ ДЕЦУ ДОВОДЕ У СВ.ХРАМ.**

Распоред Богослужења за јун месец

02 Недеља самарјанки Света Литургија у 10:00

03 Свети цар Константин и царица Јелена преподобна Јелена Дечанска
Св.Литургија у 10:00

09 Недеља Слепог Света Литургија у 10:00

13 Вазнесење Господње- Спасовдан Свети апостол Јеремија и мученик
Ермије Света Литургија у 10:00

15 РАДНА АКЦИЈА ЧИШЋЕЊЕ ЦЕЛОКУПНОГ ИМАЊА СА ПОЧЕТКОМ У 8:00

16 Недеља Светих Отаца Свети мученик Лукијан и други с њима Света
Литургија у 10:00

22 Свети Кирило , Архиепископ александриски Задушнице Света Литургија у
10:00

23 Силазалк Светог Духа на апостоле – Педесетница; Света Литургија у 10:00

24 Духовски понедељак Света Литургија у 10:00

25 Духовски уторак Света Литургија у 10:00

28 Свети пророк Амос Свети Кнез Лазар ВИДОВДАН Света Литургија у 10:00

30 ЕПАРХИСКИ ДАН У МОНАСТИРУ МИЛТОНУ СВЕТА ЛИТУРГИЈА У 10:00

Распоред Богослужења за јули месец

01. ПОЧЕТАК ПЕТРОВДАНСКОГ ПОСТА!

07. Рођење Св. Јована Претече-Ивандан, Св.Никита, Епископ Ремезијански Св.
Литургија у 10:00

12. Свети апостоли Петар и Павле ХРАМОВНА СЛАВА Св.Литургија у 10:00

ДОБРО ДОШЛИ НА СЛАВУ НАШЕ ЦРКВЕ И ПАРОХИЈЕ!

14. Св. Мученици и бесребреници Козма и Дамјан Св. Литургија у 10:00

ПЕТРОВДАНСКИ ПИКНИК НА ПАРОХИСКОМ ИМАЊУ

ДОБРО ДОШЛИ!

21. Св.великомученик Прокопије Св. Литургија у 10:00

28. Св. мученици Кирик и Јулита Св. Литургија у 10:00

АВГУСТ

02. Св. Пророк Илија – Илиндан ; Св. Илија Грузиски Св. Литургија у 10:00

04. Св. Марија Магдалина – Блага Марија Св. Литургија у 10:00

11. Св. Мученик Калиник; Св. Мученица Серафима Св. Литургија у 10:00

14. ПОЧЕТАК ВЕЛИКО ГОСПОИНСКОГ ПОСТА!!

18. Св. Свештеномученик Евсигније (Предпразништво Преображења) Св.
Литургија у 10:00

19. Св. Преображење Господње Слава манастира Св. Литургија у 9:00 у
МОНАСТИРУ

25. Св. Мученици Фотије, Анкита и други с њима Св. Литургија у 10:00

28. Успење Пресвете БОГОРОДИЦЕ Велика Госпојина Св. Литургија у 10:00

ПРИМЕР ИСКРЕНЕ ИСПОВЕСТИ САВРЕМЕНОГ ПРАВОСЛАВНОГ ХРИШЋАНИНА

(На исповести није лако сетити се свега. Ђаво нас тада смућује и заборавом и стидом и мрзовољом и поспанашћу и разним другим начинима. Зато је најбоље своје грехе записивати и спремити се за ову свету тајну. Пред духовником слободно извадити списак и прочитати све што је написано. Ако сте приликом припреме изгубљени, ето примера исповести савременом Хришћанина. Ја се уз благослов свог духовника већ 2 деценије спремам уз помоћ овог примера. Наравно не треба само преписивати са списка већ се сетити конкретних ствари и догађаја, не кривећи никог и не оправдавати себе!)

+++++++

Верујем у Господа Бога, но често у мени Господ није на првом месту због светске сујете, због привезаности за земаљско.

Заборављам о краткоћи живота, о томе, да сам ја овде, на земљи на испитивању и да треба да се припремим и спремим за одговор пред Богом и за вечан живот. Примећујем у себи одсуство страха Божијега, бојазни од греха. Грешим често, непрестано, и то ме не узнемирава. Тешим се тиме, што сви тако живе. Немам суза покајања, немам муке покајне.

Понекад се не молим, а кад се молим, то бива кратко, без пажње, расејано. У разним случајевима живота ретко прибегавам Богу с молитвом за помоћ, за уразумљење.

У цркву не идем сваке недеље, сваког празника, без обзира што би по здрављу могао ићи и других узрока нема који би ми ометали одлазак у цркву. На богослужење често закашњавам и стижем већ на средину богослужења. У цркви присуствујем, а не молим се, лутам у мислима по разним предметима.

Ретко се кад молим за умрле сроднике, познанике. За живе такође ретко се молим и ретко дајем имена у цркву за помињање.

Тврд сам на прилоге за цркву и за сиротињу. дуго нисам примећивао у себи, а сада почињем да се присећам, премда и с немарношћу, да почињем придавати већи значај новцу, и то неприметно продире у моје срце и ја постајем тврдица чак и за добре циљеве.

Мало придајем важности постовима и често их нарушавам, поготову среду и петак.

Врло често осуђујем друге, чак их понекад клеветам, на себе се пак не жалим и себе увек оправдавам.

Нетрпељив сам, тврдоглав. Често се гневим, раздражујем се и у кући, и на страни. Исмевам друге, па чак и старије.

Лако се вређам и памтим увреде, носим их у срцу своме, а сам хоћу да мени опраштају, да се не срде на мене.

Понекад говорим неистине или полуистину, лажем.

Завист понекад продире у моје срце и појављује се злурадост.

Бивало је случајева када сам директно или индиректно присвајао туђе (=крао), овим или оним путем.

Понекад сам се опијао. Пушим. Користим и дрогу.

Нисам често посећивао болне, нисам помагао потребитима.

Нечисте мисли и жеље продирале су у моје срце, прљале ме. (Осим мисли блудних, била су и дела: онанија, блуд, прељуба, содомија). При првом искушењу готов сам био да поклизнем, сагрешим, и само Господ није допустио да то учиним.

Жаљење, роптање на Бога, на људе појављивале су се по некад у тешким случајевима, и сви су изгледали криви, само не ја. (Често псујем, па чак и највеће светиње. Говорим срамотне речи).

Падао сам у униније, чамотињу, тугомору и приближавао се очајању. Само ме је Господ спасио од тако опасног стања душе.

Сумње су се прикрадале у душу и нисам се борио са њима, нисам вапио ка Господу, да би их Господ развејао, уразумио ме; подавао им се и оправдавао њима моја нарушавања захтева Мајке–Цркве.

Примећивао сам у себи жељу да се похвалим, да покажем себе с боље стране; ко се критички и неблагонаклоно односио према мени, сматрао сам га својим непријатељем и истом мером сам му враћао; ко ме је хвалио, ласкао ми, тога сам сматрао пријатељем и хвалио га.

У разним видовима појављује се у мени гордост, а смирења је тако мало.

Упорност сматрам за чврстоћу карактера, заборављајући, да је упорност последица скривене гордости.

Лако нарушавам заповести Божије, идем на компромисе са злом и тако је у мени мало борбе са самим собом, брижљиво избегавам ту борбу и идем по линији мањег отпора, премда ту појаву код других радо критикујем.

На задобијању врлина, означених у Блаженствима, не трудим се. Уопште мало радим на умножавању талента дарованог ми од Бога.

Удобност живота, угађање мојим греховним навикама привлачи ме, а то, да се царство Божије постиже трудом, борбом, плаши ме лењивог и спорог.

Неуздржан у јелу и пићу, наслађивао сам се укусном храном, по лакомости до преједања и презасићености.

Много времена сам проводио у пустим и празним разговорима, шалама, смеху, осуђивању, сплеткама.

Биоскоп, позориште, телевизија... много ми узимају времена и учвршћују ме у греху.

Ценећи своје спокојство, мало, врло мало сам се бринуо за душу своје деце; нисам се борио са њиховим каприцима; нисам им уливао сазнања греха; неопходности страха Божијег.

Са задовољством сам читао новине, пусте романе, књиге које изазивају сумњу; избегавао сам да читам религиозно моралну литературу.

Откривам у себи неко нерасположење према духовним лицима, према њиховим поукама, призивима да се мисли о спасењу душе, да се иде уским путем. Често, и због њихове немарности према пастви.

Широки пут ми је слатак и пријатан, премда знам жалосни крај његов.

Без праве љубави према Богу, према људима, живим као грешни егоиста и погинућу ако ме Господ, Спаситељ мој не спасе.

Сав сам земаљски, сав грехован премда душа моја и тежи Богу и тугује због мог ропства греху и ђаволу.

Све земаљско мени је драго, блиско и пријатно, а други свет, духовни, вечни живот, припремање за њега, блаженство праведних мучење грешних, мало утичу на моју душу, далеко су од мог срца и сазнања. У том односу у мени се примећује неко безосећање оно што се на црквеном језику назива окамењеним неосећањем.

Кајем се за све, свима праштам, било на кога да сам љут или у завади, и молим мога Спаситеља да ми опрости да ме подигне из блата где лежим да очисти од нечистоте греховне и спасе ме.

Искрено молим мог духовног оца да се помоли за мене, да би ме Господ укрепио у борби са мојом гресима, мојим страстима, пошто увек падам али увек се не дижем.

Молим да се помолите за мене и разрешите ме од мојих грехова. Много сам и заборавио, погружен у таштину живота.

И тако, предајући у руке православном читаоцу ове душекорисне поуке, намењене сваком хришћанину, сваком грешнику, једнамисао иједна жеља

испуњава моје срце: да их сваки читалац прими к срцу са оним жаром са којима су написане и да у њима донесу онај плод који су донеле многим грешницима искрено, дубоко и потпуно покајање, и са тим и кроз то – вечно спасење у Царству Оца и Сина и Светога духа.